

РЕШЕНИЕ

№ 4790

гр. София, 12.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Николай Русинов, като разгледа дело номер **3162** по описа за **2012** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите – С. против Решение от 31.01.2012 г. на Софийски районен съд, 121 състав, постановено по НАХД № 10091 / 2011 г., с което е отменено Наказателно постановление № 0047426 от 12.12.2010 г. на Директора на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите – С.. С последното на И. П. К., в качеството му на управител на [фирма], [населено място] е наложена глоба в размер на 1365.92 лева, на основание чл. 355, ал.3 от Кодекса за социалното осигуряване /КСО/ за нарушение на чл.7, ал.1 и ал.2 и чл.158 от КСО.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от ТД на НАП, чрез процесуален представител, юрк. А., в която се излагат подробно съображения относно неговата неправилност, с молба, същото да бъде отменено, като бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез адв. М., моли решението да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от надлежна страна и в законоустановения срок.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

В рамките на касационното производство съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, както и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, касационната инстанция следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо.

Постановлението е отменено с мотив за наличие на съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на засегнатото лице. Съдът приема, че в случая са налице две административни нарушения, за които е следвало да бъдат наложени две административни санкции, по аргумент от разпоредбата на чл.18 от ЗАНН, съгласно която дори и когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно лице е извършило няколко отделни нарушения, се налагат отделни санкции за всяко нарушение и същите се изтърпяват поотделно.

Фактическият състав, за който е наложена санкцията по отмененото наказателно постановление, е определен в разпоредбата на чл.355, ал.3 от Кодекса за социалното осигуряване, а именно „ Длъжностно лице, което начисли, не начисли и/или разреши изплащането на възнаграждения, без да са внесени дължимите за тях осигурителни вноски, се наказва с глоба в размер на невнесените осигурителни вноски, но не повече от 20 000 лв.”

Настоящият състав не споделя извода на СРС, че с наказателното постановление са установени две административни нарушения. Видно от текста на постановлението, отговорността на управителя на дружеството е ангажирана за това, че е разрешил плащане на трудови възнаграждения на лица по трудови правоотношения, без да са внесени по сметка на ТД на НАП – С. дължимите за това осигурителни вноски. Независимо, че става въпрос за осигурителни вноски и за ДОО, и за фонд „ДЗПО-УПФ”, санкционната разпоредба определя налагането на глоба в общ размер от всички невнесените осигурителни вноски, но не повече от 20 000 лв.

Въпреки това, постановлението действително страда от порок, представляващ съществено нарушение на производствените правила по чл.57, ал.1, т.5, пр.2 от ЗАНН, поради липсата на посочена в него дата на извършване на нарушението. В това отношение фактическите обстоятелства, свързани с извършване на нарушението, описани в АУАН, се разминават с тези, описани в НП.

При съвпадане на крайния извод на настоящия, с този на въззивния съд, обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, V-ти КС,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.01.2012 г. на Софийски районен съд, 121 състав, постановено по НАХД № 10091 / 2011 г., с което е отменено Наказателно постановление № 0047426 от 12.12.2010 г. на Директора на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите – С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

- 1.
- 2.